

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplíc n. B.

Fotografie dr. Jiřího Musiola

ÚNOR 1975

Jiří Sumara

Píseň o Únoru

Jak na Ladových obrázcích
tenkrát bylo sněhu.
Mráz třaskal o kov
jako těžká jízda.
A přesto ledy hnuly se
pod prudkou řekou hněvu.
Šel lid. A Západ
falešnou si hvízdal.

Těch několik dní,
kdy jsme se muži stali.
Když jsme šli s dělníky
a s Tebou naše strano!
Kdy hvězdy májové
jsme zrádcům nevydali.
Zvoňte rudé zvony.
Bij jim černá hranol

To byl ten český čas,
ten čas, kdy ve vánici
s každým z nás promlouval
hospodář v beranici,
kdy krysy ze sýpek
se pod zem ukrývaly.
Kdy naše milice
si pušky na řemeni
zas mohla zajistit.

A dál byl mír v mé zemi.
To byl ten čas, kdy krev
bychom i rádi dali.

Nová svoboda, 23. 2. 1974

Z MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU

Kulturní život v Hranicích v roce 1974

Kulturní život v Hranicích v roce 1974 se řídil jednotným plánem kulturně výchovné činnosti, jehož úkoly byly stanoveny v duchu závěrů XIV. sjezdu KSČ a ve spolupráci se všemi kulturními zařízeními a společenskými organizacemi ve městě. Plnění úkolů jednotného plánu kulturně výchovné činnosti hodnotila průběžně po celý rok školská a kulturní komise MěstNV.

Důstojným způsobem byla vzpomenua a oslavena všechna významná politická a kulturní výročí:

K 26. výročí Vítězného února se uskutečnilo slavnostní zasedání městských orgánů a veřejnosti, filmové a divadelní představení a společenský večer MěstV KSČ.

K Mezinárodnímu dni žen uspořádal MěstV ČSŽ setkání vyhodnocených žen s představiteli města, u příležitosti Dne učitelů proběhla tradiční beseda zástupců městských orgánů s učiteli a výchovnými pracovníky.

V předmájových dnech se uskutečnilo slavnostní shromáždění pionýrů v rámci oslav 25. výročí založení Pionýrské organizace, slavnostní akademie ZDŠ, slavnostní koncert k 10. výročí vzniku Jednotného klubu pracujících, předmájová veselice ZO SSM Sigma. Májová manifestace se vyznačovala velikou návštěvou, pestrostí a radostnou náladou. Odpoledne 1. května byl zahájen provoz dětského dopravního hřiště. Důstojný průběh měla také slavnostní vojenská přísaha. V předvečer 29. výročí osvobození Hranic Sovětskou armádou byl uspořádán lampiónový průvod s položením věnců k památníku Družby čs. a sovětských dělostřelců.

Dobry průběh měla oslava Mezinárodního dne dětí, spojená se sportovním úpolednem na stadiónu TJ Sigma.

26. června proběhla Hranicemi olympijská štafeta mládeže a pracujících v zemědělství k 25. výročí budování socialistického zemědělství.

K 30. výročí Slovenského národního povstání se konalo zasedání městských orgánů spojené s promítáním filmu „Trofej neznámého střelce“. Součástí oslav byla i výstava Vlastivědného ústavu, pásma veršů slovenské revoluční poezie a sportovní odpoledne TJ Sigma.

K oslavám 57. výročí VŘSR a Měsíce čs.-sovětského přátelství se uskutečnilo více než 50 akcí za účasti dvaceti tisíc občanů. Z nejvýznamnějších byly: slavnostní přísaha vojenské posádky, lampiónový průvod a položení věnců u památníku Družby čs. a sovětských dělostřelců, slavnostní večery k zahájení a ukončení Měsíce čs.-sovětského přátelství, výstava MěstV SČSP pod názvem „30 let přátelství města Hranic se sovětskými lidmi“, vzpomínkový večer s koncertem k narozeninám Kl. Gottwalda a Ludvíka Svobody aj.

V rámci Roku české hudby uspořádala několik koncertů lidová škola umění a Jednotný klub pracujících. K 150. výročí narození B. Smetany byla 28. srpna odhalena pamětní deska připomínající jeho pobyt v Hranicích v roce 1852.

Dále se konaly také oslavy těchto místních výročí: 50. výročí založení lidové školy umění, 25. výročí vzniku střední zdravotnické školy, 20 let provozu n. p. Hranická cementárna a vápenice a 10 let činnosti Jednotného klubu pracujících a Městského domu pionýrů a mládeže.

Všechny akce měly jasné ideové zaměření k cílevědomému prosazování politiky KSČ, k aktivizaci občanů pro budování socialistické společnosti, k socialistickému viastencství, k proletářskému internacionalismu a upevnění přátelství se Sovětským svazem.

Na kulturně výchovné činnosti se podílel Jednotný klub pracujících, městská knihovna, kina, Muzeum Moravské brány, složky Národní fronty, školy, Městský dům pionýrů a mládeže, podniky a závody a vojenské útvary.

Na úseku mimoškolního vzdělání se v roce 1974 uskutečnilo 528 akcí, přednášek, besed, exkurzí, za účasti více než 22 tisíc osob. Z tohoto počtu bylo 172 akcí politických, 146 akcí z oblasti kultury a umění. Školy provedly 192 akcí jak pro žáky, tak pro rodiče. Jednotný klub pracujících uspořádal ve spolupráci se Socialistickou akademií úspěšný cyklus přednášek „Člověk a náboženství“ a cyklus „Rodičovské akademie“. Dále se na politickovýchovné činnosti podílela místní organizace Českého svazu protifašistických bojovníků, MěstV SČSP se svými pobočkami, základní organizace Svazarmu, Klub důchodců a další.

Dále jednotný klub pracujících a Městský dům pionýrů a mládeže připravil 33 kursů, jež ukončilo téměř tisíc absolventů. Byly to kursy všeobecně vzdělávací praktické, hudební a kursy tance a společenského chování.

Na úseku výchovy uměním byl zaznamenán pokles návštěvy na divadelních představeních a koncertech pro dospělé. Naproti tomu divadelní představení pro děti byla vždy vyprodána, velký úspěch mělo také 18 výchovných koncertů pro žáky ZDŠ.

Dobrou úroveň a úspěšný průběh měla už tradiční soutěž v uměleckém přednesu „O rudý karafiát“, pořádaná MěstV SSM ve spolupráci s Jednotným klubem pracujících.

V zájmové umělecké činnosti dosáhly některé soubory vynikajících výsledků: žákovský dechový orchestr lidové školy umění obsadil v celostátní soutěži první místo, komorní orchestr byl na třetím místě. Hudební a pěvecké soubory žáků a učitelů lidové školy umění prováděly úspěšnou práci s mládeží ve formě hudebně výchovných besídek. Velký dechový orchestr Jednotného klubu pracujících se umístil na mezinárodním hudebním festivalu v Anglii jako druhý, hudební soubor Pobečvanka účinkuje v Čs. televizi. Také ostatní hudební soubory měly dobrou úroveň. Řada souborů a kroužků pracuje pod vedením pedagogů ve školách I. a II. cyklu a své programy uplatňuje při veřejných vystoupeních, s úspěchem se také účastnila soutěží.

Velmi aktivní byli členové kroužku výtvarné fotografie při Jednotném klubu pracujících. Vedle vlastní činnosti a pořizování dokumentace při různých významných akcích připravili tři umělecky velmi hodnotné veřejné výstavy.

V Městském domě pionýrů a mládeže pracovalo 27 zájmových kolektivů, výsledky jejich činnosti dokumentovala rozsáhlá výstava k 10. výročí činnosti domu.

Na území města Hranic v roce 1974 celkem 56 souborů, kroužků a kolektivů uměleckého zaměření s 856 členy uskutečnilo 628 vystoupení. Mimo to bylo v činnosti dalších 73 kroužků přírodovědného, technického a jiného zaměření s 904 členy.

Kulturně společenský život se po požáru sokolovny dočasně soustředil do Jednotného klubu pracujících. Stálým střediskem kulturně společenského života je rovněž klub důchodců, který pro svou soustavnou činnost je hodnocen jako jeden z neaktivnějších v celém Severomoravském kraji. Svazarmovské organizace uspořádaly 119 akcí, občanské výbory a stavební bytová družstva organizují kulturní a sportovní akce pro mládež. Městský dům pionýrů a mládeže mimo práci v zájmových kroužcích uspořádal řadu kursů. Vyvrcholením výchovy k proletářskému internacionalismu a přátelství k SSSR byl tradiční výměnný prázdninový pobyt hranických a moskevských pionýrů.

Přehled ostatních kulturních a společenských akcí:

	počet akcí	návštěva
Vystoupení profesionálních souborů a sólistů	47	13.314
výstavy	30	12.025
koncerty	15	4.280
taneční zábavy a lidové veselice	225	36.905

ostatní kulturní a společenské akce	181	20.273
celkem	498	86.797
kulturní a společenské akce v přírodě	8	1.722

Mimo to je třeba ještě uvést, že celoměstských politických akcí se zúčastnilo dalších 39 tisíc občanů.

Závěrem můžeme říci, že rok 1974 byl úspěšný. Prohloubila a zkvalitnila se kulturně výchovná práce v kulturních zařízeních města, v organizacích Národní fronty, ve školách a v závodech. Kulturní a společenské akce v druhém pololetí byly nepříznivě ovlivněny nedostatkem prostorů pro rekonstrukci sokolovny a letního kina. Přesto se zvětšila aktivní účast občanů, zvláště mládeže na kulturním životě.

Rok 1974 jako rok 30. výročí Slovenského národního povstání se stal dobrým nástupem pro jubilejní rok 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Jiřina Kameníčková,
vedoucí odboru školství a kultury
MěstNV v Hranicích

20. řádné plenární zasedání Městského národního výboru v Hranicích

se koná ve středu dne 12. února 1975 v 15 hodin v novém vojenském klubu u sídliště kpt. Jaroše.

Program:

1. Zahájení (určení ověřovatelů, schválení zápisu).
2. Zpráva o plnění usnesení z plenárního zasedání MěstNV dne 17. prosince 1974.
3. Zpráva o činnosti rady MěstNV za období od 18. prosince 1974 do 12. února 1975.
4. Hodnocení plnění jednotného plánu kulturně výchovné činnosti v uplynulém roce a plán na rok 1975.
5. Plán a rozpočet MěstNV na rok 1975.
6. Masová politická práce orgánů MěstNV.
7. Diskuse, interpelace poslanců MěstNV.
8. Projednání a schválení návrhu na usnesení.
9. Závěr.

— ✱ —

NOVÁ SEZÓNA V LÁZNÍCH TEPLICÍCH NAD BEČVOU

V lázních Teplicích nad Bečvou se v roce 1974 léčilo celkem 9.978 pacientů. Z tohoto počtu se léčilo 2.563 hostů ambulantně. V dětské léčebně Radost se v průběhu roku 1974 vystřídalo 403 dětí se srdečními chorobami z Moravy a ze Slovenska.

Mezi hosty bylo také 23 cizinců z Polska, SSSR, Jugoslávie, Rakouska, Švýcarska, Německé spolkové republiky a USA.

Všem pacientům poskytli pracovníci lázní celkem 499.264 léčebných procedur.

V uplynulém roce 1974 byla zahájena výstavba tělocvičny u lázeňského domu Bečva pro provádění léčebného tělocviku. V obci Teplice nad Bečvou zahájili pracovníci n. p. Pozemní stavby výstavbu obytných bloků s padesáti byty pro pracovníky lázní. Po dokočení těchto bytových jednotek se uvolní některé objekty v lázních pro ubytování dalších lázeňských hostů. Tři lázeňské objekty dostaly novou střešní krytinu z plechu a novou fasádu. Na pravém břehu řeky Bečvy byly v akci Z MěstNV Hranice dokončeny úpravy nových veřejných záchodů.

V období provozní přestávky v prosinci 1974 byla provedena ve všech objektech běžná údržba. Z větších prací třeba připomenout, že v ubytovně Slovenka byla do všech pokojů zavedena teplá voda, v jídelně lázeňského domu Moravan položena mramorová dlažba.

První hosté letošní nové lázeňské sezóny přijeli do Teplic nad Bečvou už 1. ledna 1975.

V Teplicích nad Bečvou už 17 let nepřetržitě pracuje ve prospěch lázní **lázeňská komise MNV**. Byla ustavena 6. června 1957 podle lázeňského statutu jako poradní orgán statutárního národního výboru ve věcech týkajících se ochrany a rozvoje lázeňského místa. Členové komise se scházejí pravidelně každý měsíc. 6. prosince 1974 se už konala jubilejní dvoustá schůze. Předsedou komise je vždy předseda MNV Teplice nad Bečvou, v současné době je to Jan Oplatek, členy jsou pověřeni členové rady MNV a vedoucí pracovníci lázeňské organizace. Poněvadž lázně Teplice nad Bečvou leží zčásti na katastru města Hranic, je aktivistou komise také místopředseda MěstNV v Hranicích Adolf Beneš. K nejvěrnějším členům komise patří Jan Hrda, tajemník MNV v Teplicích nad Bečvou, a Jan Sedlařík, tajemník komise, kteří v ní pracují po celou dobu 17 let trvání. K zakládajícím členům patří také její nynější předseda Jan Oplatek.

Za 17 let nepřetržitě činnosti vykazuje komise řadu výsledků v ochraně lázeňského místa. Projevilo se to v úpravách lázeňského areálu, v péči o čistotu ovzduší, v ochraně přírodních zdrojů léčivé vody. Již před řadou let byly v areálu lázní odstraněny zemědělské usedlosti, provedena kanalizace, upraveny promenádní cesty a zlepšeno parkové ovzduší. Komise se rovněž stala místem, kde se koordinuje spolupráce MNV Teplice nad Bečvou a MěstNV Hranice a ředitelství lázní. Vzájemná dohoda těchto partnerů vedla už v řadě případů k realizaci mnoha potřebných akcí jako jsou úpravy komunikací, rozšíření veřejného osvětlení, sadových ploch, zřízení parkoviště motorových vozidel aj.

Činnost komise je kontrolována pravidelně Českým inspektorátem lázní a zřídel v Praze a je pro systematickou práci a dobré a prospěšné výsledky hodnocena jako nejlepší v celé České socialistické republice.

LN

PŘED TŘICETI LETY V HRANICÍCH ...

I.

Počátkem roku 1945 bylo zřejmé, že druhá světová válka se chýlí ke konci, že porážka fašistického Německa je neodvratná. Vojskými operacemi v roce 1944 Rudá armáda po osvobození Sovětského svazu vstoupila na území Polska, Československa, Bulharska, Maďarska a Jugoslávie a nezdolitelně se blížila k východním hranicím Německa. Na počátku roku 1945 stála Sovětská vojska na čáře od Baltického moře přes Němen na řeku Narev a Vislu a po prostor jižně od Sandoměře, na Slovensku na východ od Košic a Prešova, podél slovensko-maďarských hranic k Lučenci, Levici, Ostřihomu, na východním břehu Blatenského jezera, na řece Dravě, podél Dunaje až na jihoslovanské území východně od Sarajeva a až k Jaderskému moři. Přes tyto výrazné úspěchy Sovětské armády se nacisté stále ještě urputně bránili.

Podle plánů sovětského velení měla sovětská vojska zahájit na počátku roku 1945 útok současně na celé sovětsko-německé frontě. V první fázi tažení měla sovětská vojska za cíl dosáhnout ústí řeky Visly, zmocnit se Poznaně, Vratislavi, Ostravy, Brna a Vídně. V druhé, závěrečné fázi útoku měla být válka vítězně ukončena dobytím Berlína a osvobozením Prahy. Sovětské velení očekávalo hlavní odpor německých vojsk ve směru na Berlín a předpokládalo celkem menší nacistický odpor na území Československa. Pro směr na Prahu a Drážďany byla určena vojska 1. ukrajinského frontu maršála I. S. Koněva, k postupu v severních oblastech Československa ve směru od Košic přes Ostravu rovněž na Prahu byla určena vojska 4. ukrajinského frontu generála armády I. P. Petrova, později generála armády A. J. Jeremenka.

Prvním cílem útoku 4. ukrajinského frontu byla Ostrava. Úder byl zahájen 12. ledna 1945 a probíhal velmi úspěšně, takže za tři týdny začátkem února 1945 stály už sovětské jednotky před Bielskem a Żywiecem ve vzdálenosti 50—60 kilometrů před Ostravou, na severním Slovensku u Liptovského Mikuláše. V těchto místech se však sovětský útlak na houževnaté německé zbrani zastavil.

Nacistické vedení chtělo za všech okolností udržet ostravskou průmyslovou oblast. Proto už v roce 1944 budovali na Ostravsku obranná pásma a použili pro ně i zachovaného pevnostního systému z dob příprav Československa na obranu proti útoku fašistického Německa v třicátých letech. Opevňovací práce se vystupňovaly na počátku roku 1945. Koncem února bylo podle německých zpráv téměř ukončeno budování dvou základních obranných systémů na severní Moravě, tzv. „Moravskoslezské ochranné závory“ a „Uzavíracího pásma Jeseníky“. Opevnění bylo stále zdokonalováno, do zahájení ostravské operace vytvořili nacisté na severovýchodní Moravě obranný systém, který se skládal z pěti obranných pásem. Dvě pásma tvořila stálá opevnění, jež měla zajišťovat přístup k ostravské průmyslové oblasti. Na jih od Ostravy se táhla tři pásma polních opevnění, z nichž každé bylo dva až tři kilometry hluboké. Jejich úkolem bylo zatarasit vstup do oblasti Moravské brány a tím na území Moravy a Čech. První pásmo probíhalo od Karviné přes Těšín, Trinec, Jablunkov a Mosty po březích řeky Kysuce k Žilíně. Druhé polní obranné pásmo se táhlo od Ostravy podél řeky Ostravice přes Frýdlant k Starým Hamrům a k Bílé a navazovalo na obranná postavení na moravsko-slovenské hranici. Třetí pásmo vedlo rovněž od Ostravy na jihozápad po břehu Odry přes Jistebník, Studénku, Suchdol nad Odrou až téměř k Hranicím. U Suchdolu nad Odrou na ně navazovala linie ve směru na Nový Jičín, Valašské Meziříčí, Vsetín a Valašské Klobouky. Z tohoto stručného přehledu je patrné, že nacisté

se na severovýchodní Moravě připravovali na houževnatou obranu, především chtěli udržet Ostravu a měli v úmyslu zabránit vstupu sovětských vojsk do Moravské brány.

Rovněž na Hranicku zahájili nacisté rozsáhlé přípravy na obranu začátkem roku 1945. V lednu toho roku byly školy a jiné budovy v Hranicích zaplněny velkým množstvím lidí z Moravy i z Čech, kteří sem byli posláni, aby kopali zákopy v leších od Opatovic až k Bělotřínu a Nejdku. Po několika týdny chodili zákopníci do práce v dlouhých průvodech ve starých civilních šatech, přepásání řemenem nebo provázekem, na němž visel hrnek na jídlo. Vodivali je Němci, příslušníci SA v hnědých uniformách se žlutými výložkami a s hákovým křížem na rukávě. Náradí jako lopaty a krumpáče muselo dodat civilní obyvatelstvo. Ve školách se neučilo, učitelé se museli starat o zákopníky, kuchyně pro ně byla zřízena v budově bývalé nemocnice (nyní odborné učiliště n. p. SIGMA).

Pro zákopníky vydal 18. ledna 1945 tzv. „pověřenec německého státního ministra pro Čechy a Moravu pro péči o tábory“ zvláštní „Služební a kázeňský řád při kopání zákopů v protektorátu“. Vztahoval se na všechny osoby povinné k nouzové službě a povoláné ke kopání zákopů. V § 3 tohoto řádu se uvádělo, že „osoba povinná k nouzové službě má právo a povinnost spolupracovati družně a úsilovně, aby uspěla kopání zákopů...“ „Zvláštní výhody se slibovali těm, kteří se vyznamenají obzvláštními výkony, upotřebitelnými návrhy k úspěšnému kopání zákopů nebo vzorným chováním. Zřejmě mnoho takových „nadšenců“ nebylo, protože už § 7 tohoto řádu vynucoval přísnou kázeň. Vyžadoval se přesný nástup do práce, zakazovalo se odepřít příkázanou práci, zdržovati výkon, vzdálení se z práce, opustiti ji nebo zdržovati pravidelný chod práce neukázněným chováním, jmenovitě násilnostmi nebo nadáváním. V závěru § 11 se pak hrozilo stupňovanými tresty za přestupky kázeňského řádu, pokutami a vězením. Za opakované zanedbání práce nebo za jiné přestupky kázeňského řádu se hrozilo otevřeně příkázáním do koncentračního tábora. Obdobně byl sestaven i „Táborový řád při kopání zákopů v protektorátu“.

Nacisté připravovali také Hranice jako opevněné místo. Ve městě se objevily četné zátarasy v hlavních a bočních přístupových ulicích. Tyto barikády ze silných kmenů, mezi nimiž bylo naskládáno kamení, měly uzavřít přístup do vnitřního města. Také všechny oblouky železničních viaduktů byly taktó uzavřeny, nadto do každého pilíře vydlabali němečtí vojáci obdélníkový otvor pro vložení trhavin. Podobně byly k vyhození připraveny i mosty ve městě. U černotínských vápenky měly být při ústupu složeny na vozovku dva mohutné betonové kvádry, jež měly zastavit postup sovětských tanků.

V lázních Teplicích nad Bečvou se od ledna 1945 asi po týdenních intervalech podle toho, jak ustupovala německá armáda, střídaly polní vojenské lazarety. Zemřelí němečtí vojáci byli pohřbíváni na hranickém hřbitově. Nynější lázeňská budova Sokolov byla do ledna 1945 obsazena školou dívčí říšské pracovní služby, což byl vlastně tábor německých dívek, vybraných za udržovatelky „čisté rasy“. Od poloviny ledna do konce března bylo v budově umístěno říšské vedení zákopových prací.

Počátkem roku 1945 byly v Hranicích ubytovány jednotky maďarského vojska. V lese za Mariánským Údolím a směrem k hradu Helfštýnu zřídili Němci už dříve rozsáhlé polní skladiště střeliva a nábojů. Z nádraží Hranice-město a Teplice nad Bečvou dováželi italští a maďarští vojáci za dozoru německých důstojníků stále bedny se střelivem. V lednu projížděly po dráze transporty vězňů různých národností. V mrazu byli vezeni z Polska a ze Slezska jen v trestaneckých šatech v otevřených vagónech.

V té době byl také zřetelný všeobecný ústup německé armády ze Slovenska. Hranicemi projížděly transporty vojska po železnici a po silnicích. Za značného rozruchu obyvatelstva spisovaly v únoru zvláštní komise na některých místech byty a pokoje pro ubytování německých vojáků. Obyvatelé byli nuceni uvolňovat obytné místnosti a rychle schovávali hodnotnější předměty. V bývalé nemocnici po odchodu zákopníků se usadila německá vojenská pekárna, vojáci v ní zaměstnaní byli ubytováni v okolních domech. V ulicích bylo vidět i houfy německého obyvatelstva, prchajícího před postupující Sovětskou armádou z Východu a ze Slovenska. Také zásobování se v té době zhoršovalo. Snížil se příděl mouky, tuku a masa, kuřáci dostávali méně cigaret. Pro potíže v železniční dopravě bylo dovoleno cestování jen do vzdálenosti 75 kilometrů.

Nacisté si byli dobře vědomi důležitosti východní Moravy po stránce dopravní. Moravskou branou procházely hlavní dopravní tepny, významné po stránce ekonomické a vojenské, pro spojení s východem i s jihem. Počátkem roku 1945 narůstal počet partyzánských sabotážních akcí také na Hranicku. 9. ledna 1945 byla třaskavinou přerušena trať mezi stanicemi Špičky a Milotice nad Bečvou a přitom vykolejilo devět vagónů nákladního vlaku. 31. ledna 1945 byla pomocí nálože poškozena železniční trať u Dubu ve směru na Ostravu. V prvních dnech února 1945 přerušili partyzáni dvakrát telefonní vedení v blízkosti Valašského Meziříčí na trati k Bystřici pod Hostýnem. 19. února 1945 byla zase v úseku Milotice nad Bečvou — Hustopeče nad Bečvou narušena kolej a zničen jeden vagón.

V době vzrůstajících útoků začali nacisté organizovat a provádět mimořádná opatření na obranu komunikací, zvláště železnic. Začátkem roku 1945 se o provedení těchto opatření staral osobně K. H. Frank. Začátkem února 1945 vytvořil dokonce zvláštní orgán, tzv. „inspektora nejvyššího vedoucího SS a policie pro střežení tratí na Moravě“. Hlavní jeho zájem se soustředil na trati na východní Moravě, především na trať Přerov—Hranice—Ostrava. V únoru 1945 bylo k střežení tratí užito 8. policejního pluku z Maďarska. Jeho 4. prapor střežil trať Hranice—Vsetín—Púchov. Přes všechna tato opatření partyzánské akce stále pokračovaly.

V prosinci 1944 a ještě v únoru 1945 odvádělo gestapo české lidi do nacistických věznic a koncentračních táborů. Byli mezi nimi i odbojoví pracovníci, kteří už v roce 1944 připravili ustavení národního výboru v Hranicích a podíleli se na organizování sabotážních akcí. Z osob odvezených v té době se nevrátil ředitel školy František Čajka, odb. učitel Jaromír Pukl a praporčík Václav Renert.

Ani řádění nacistů, ani jejich obsáhlé přípravy na obranu na Hranicku nemohly však zkrusit odbojového ducha Hranických a zmenšit jejího víru v blízké vítězství Sovětské armády.

L. Novotný

ŽIVOTNÍ JUBILEUM ZASLOUŽILÉHO UMĚLCE OTY HOLASE

Zasloužilý umělec, akademický malíř a grafik Ota Holas, se dožívá 5. února 1975 významného životního jubilea 65 let. Hranický rodák, umělec, jehož tvůrčí metodou je angažovaný socialistický realismus, vyniká jako portrétista, který zachytil na svých obrazech množství hrdinů socialistické práce i předních představitelů politického a kulturního života, a jako krajinář, na jehož často rozměrných plátnech můžeme obdivovat nejen naše Hranice, rušnou Ostravu tiché Beskydy a Valašsko, ale i krajiny mnoha evropských zemí.

„Každý člověk chce poznat jiné národy a jejich kultury. Srovnat domov a svět. Procestoval jsem hodně, je to dobrá škola“, říká sám umělec. Navštívil Rumunsko,

Bulharsko, Polsko, Maďarsko, Itálii, Francii, hluboké zážitky a četné náměty k obrazům mu přinesla návštěva města hrdinů Volgogradu.

K novému roku 1975 položila redakce Ostravského kulturního zpravodaje řadě ostravských kulturních pracovníků dvě otázky:

1. Co se vám nejvíce podařilo v roce 1974?

2. Co si slibujete od roku 1975?

Na tyto otázky odpověděl zasloužilý umělec Ota Holas takto:

1. *Podařily se mi dvě věci — vidět Španělsko a Sovětský svaz. Španělsko — to je historická země, doslova muzeum, pokladnice čistých slohů. A dýchat atmosféru věků, je pro každého umělce životní potřebou. Ale život tam, to je na jedné straně lesk bohatých a v ostrém kontrastu s tím žebráci na rozích, bída. Sovětský svaz, to je nový svět, žijící přítomnosti a ještě více budoucností. Kyjev, Leningrad, Moskva — s novou, prostorově krásně řešenou architekturou, duchem radosti, která proudí ulicemi.*

2. *Chci malovat Sovětský svaz, být svědkem oné veliké doby a ve svém díle postihnout život, novou socialistickou skutečnost našich sovětských přátel, kteří jsou pro nás všechny na této planetě zárukou míru.*

V jednom rozhlasovém rozhovoru zasloužilý umělec Ota Holas řekl:

„... zpětný pohled, zastavení nad dílem, to je nejkrásnější chvíle pro umělce, pokud svou práci vykonal dobře.“

Ota Holas se může právem ze svého díla stále těšit, může nad ním prožívat pocit uspokojení, protože jeho umělecká tvorba vždy vychází z lidu a je určena pro lid. Jeho tvorba však není ani zdaleka ukončena. Přejeme mu, aby v dobrém zdraví mohl všechny své další tvůrčí záměry uskutečnit.

L. Novotný

J. H. A. GALLAŠ, MORAVSKÝ NÁRODNÍ BUDITEL

Před 135 lety 15. února 1840 zemřel v Hranicích **Josef Heřman Agapit Gallaš**, jeden z nemnoha moravských národních buditelů. Odešel ve věku téměř 83 let po životě naplněném neúnavnou prací ve prospěch svých spoluobčanů.

Narodil se 7. dubna 1756, své rodiště Hranice opustil na delší dobu ve dvacátém roce věku, kdy odešel na studie do Lipníka nad Bečvou a pak do Olomouce. Vábil ho malířství, pro něž měl po otci nadání, zákeřná nemoc ho však donutila změnit tento úmysl. Po studiu lékařství ve Vídni jeho nadějnou kariéru vědeckého pracovníka, vrchního vojenského lékaře a inspektora armádních nemocnic za Josefa II, přerušila oční choroba, která způsobila, že Gallaš jako 35letý penzista se roku 1791 vrátil do rodiště. A zde po částečném zlepšení zdravotního stavu skoro padesát let horlivě pomáhal všestranně a obětavě svým krajanům jako lékař i jako kulturní pracovník.

Snažil se o povznesení hranického školství, své malířské nadání uplatňoval ve prospěch hranické mládeže, kterou nezištně učil soukromě kreslení a malování. Hranicím dal také dvě instituce, jakými se tehdy v první polovině 19. století mohlo pochlubit jen nemnoho moravských měst: Už v roce 1811 zřídil velkodušným darem

veřejnou studijní knihovnu, určenou především učitelům a studentům. Tato knihovna byla výsledkem jeho osobního úsilí a nadšení i práce. Sám pro její zřízení vymohl potřebná povolení, věnoval pro ni své knihy a veškeré úspory, zorganizoval sbírky, opatřil a osobně umělecky vymaloval místnost, navrhl a dal zhotovit potřebné skříně, sepsal stanovy, v nichž pamatoval na to, aby v knihovně byly zastoupeny všechny vědní obory, i knihy z oblasti hospodářské a umělecké a nezapomínal ani na spisy o technickém pokroku. Zdůraznil také, aby se kupovaly především knihy české, vlastenecky zaměřené. Ačkoliv knihovna pro malý zájem veřejnosti nesplnila naděje jejího zakladatele, je svědectvím jeho ušlechtilých snah o kulturní povznesení spoluobčanů. Druhým Gallašovým činem ve prospěch města bylo **zřízení nemocnice** v Hranicích. I když tehdy krajské město Hranice mělo několik lékařů, získal Gallaš brzy hojnou klientelu hlavně mezi chudými, jež nejen obětavě, většinou zdarma léčil, ale pro něž zřídil ve svém domku u říčky Veličky skutečnou nemocnici, v níž pacienty ze svých skromných prostředků po dobu nemoci i živil a kterou nakonec odkázal městu.

V klidu rodného města našel Gallaš rovněž dosti času k literární práci. Vytrvale vyhledával a zapisoval vše, co slyšel nebo našel o přírodních poměrech a dějinách Hranic, lázní Teplic nad Bečvou a okolí, o životě moravského lidu na Valašsku a na Hané, o jeho zvycích a krojích. Je také autorem prvních knižně vydaných dějin města Hranic.

Do historie naší obrozenecké literatury se trvale zapsal sbírkou básní **Múza moravská**, kterou v letech 1813—1815 vydal jeho přítel, buditel Tomáš Fryčaj, rodák z blízké Kelče. Obsahuje verše různé hodnoty. Literární historik Vojtěch Jirátek vysoko hodnotí Gallašovy lyrické básně s přírodními náměty, o nichž říká:

„Pro ně — at je jejich původnost jakákoliv — zaslouží si Gallaš předního místa v české poezii kolem r. 1800. Ojedinělá je v té době barvitost jeho vidění. Jako slovesné přepisy barokních obrazů a zároveň jako nesmělý názvuk Máchova kolozritu působí jeho ranní a večerní nálady...“ O oprávněnosti tohoto soudu svědčí malá ukáзка Gallašových veršů:

*„Den se chýlí k svému cíli,
slunce zachází —
růžové paprsky na zelené vršky
modrých hor hází.
Okna hradu za zahradou
se červenají
v jasném blesku, zář nebeskou
v očích mihají.
Tam v potoku v bujném skoku
křepce se blyští
hrčící vlnčky pozlacené všechny —
v temném vrbišti.
Na jezeru tam se perou
bílé labutě —
a tamto lodičky prozračně brázdičky
táhnou po vodě...“*

! když neměl Gallaš mnoho styků s představiteli tehdejšího národního obrození v Čechách, vzbudily jeho práce pozornost Josefa Jungmanna, V. Hněvkovského aj.

A ještě aspoň jeden Gallašův pozoruhodný záměr si zaslouží zmínky: Ve zvláštním spisku navrhoval pořádat pravidelné sjezdy rodáků v Hranicích k oživení a prohlubování lásky k rodnému městu a k povznesení vzdělání jeho obyvatel. Ačkoliv vypracoval přesný program pro taková setkání, jeho záměr se neuskutečnil.

Za života se Gallaš většinou nedočkal uznání ani vděku. Často si stěžoval na nevšímavost okolí, zvláště na lhostejný přístup hranických zámožných měšťáků k jeho nemocnici: *„... a jiné potřeby musím na větším díle vyžebrať; ti pak lidé, již k ústavu tomu ani heblou nepřispěli, neochotněji své nemocné čeledíny do něho posílají.“*

Ačkoliv se tedy Gallaš za svého života setkával a častým nepochopením, někdy i zlovůlí a vypočítavostí, přece jeho jméno nebylo zapomenuto. Před devadesátí lety uctilo studentstvo severovýchodní Moravy a Občanská beseda JURIK Gallašovu památku pamětní deskou na jeho rodném domku čp. 170, který ještě více než dvacet let po jeho smrti sloužil jako první hranická nemocnice. Jeho hrob na hranickém hřbitově zdobí od roku 1946 náhrobek s bronzovou bystou od zasloužilého umělce, akad. sochaře Vladimíra Navrátila, pořízený péčí městského národního výboru.

Ještě nyní, 135 let po smrti, může nám bít Josef Heřman Agapit Gallaš příkladem obětavého člověka a vlastence, který celý svůj život věnoval svému městu a svým spoluobčanům.

Ludvík Novotný

Peregrin Pešl:

GALLAŠŮV DOMEK

Přízemní domek, kdysi šindelem krytý,
s tmavou dřevěnou lomenicí.
Zdí se vápennou bělostí svítí,
dvě okénka hledí na ulici.

Branka vpravo dvoreček skrývá,
vlevo a vzadu je zahrada.
Na dvoře tatáž dlažba je křivá.
Jak v domku to dnes asi vypadá?

V zahradě vzadu schody kryté
na půdu vedou podél zdi.
Ty deily všechny mám v paměti vryté
a nikdy, až do smrti, nezmizí z ní.

V průčelí deska je připevněna
z mramoru, na níž je nápis vryt,
že žil tu muž výrazného jména,
tož Josef Heřman Agapit.

Psal knížky řečí našeho lidu,
sám skromný, jenom pro chudé žil.
Chtěl odstraňovat nemoc a bídu,
ten lékař, vlastenec, lidumil.

Mně jeho domek je zvlášt milý;
zde světlo světa spatřil jsem
a k životu se probudily
mé dětské smysly právě v něm.

Však marně v něm hledám světlé stíny
svých drahých, jež jsem měl tak rád.
Ach, Gallaši, svět je dnes již jiný!
A staří musí vzpomínat.

KRÁTCE Z HRANICKÉHO KULTURNÍHO KALENDÁŘE

K 25. výročí vzniku socialistického zdravotnického školství se konal 20. prosince 1974 v Ostravě-Porubě slavnostní aktiv za účasti představitelů zdravotnického odboru Severomoravského KNV, KÚNZ a krajského výboru Českého odborového svazu pracovníků ve zdravotnictví. Vedoucí zdravotnického odboru Severomoravského KNV MUDr. Lubomír Ficker hovořil o úloze zdravotnického školství v soustavě socialistického zdravotnictví a vyzvedl péči socialistické společnosti o vzdělání středních zdravotnických pracovníků. Pozdravný projev předseda krajského výboru Českého odborového svazu pracovníků ve zdravotnictví Miroslav Daševský. O rozvoji zdravotnického školství v Severomoravském kraji v uplynulých 25 letech promluvil prof. Ludvík Novotný z Hranic. Uvedl, že za toto období vychovalo jedenáct škol v kraji dvacet tisíc středních zdravotnických pracovníků. Na závěr převzalo padesát profesorů, učitelů a lékařů za dlouholetá a úspěšná působení na středních zdravotnických školách čestná uznání ministra zdravotnictví ČSR a předsedkyně Českého výboru odborového svazu pracovníků ve zdravotnictví. Ze střední zdravotnické školy v Hranicích převzala toto uznání ředitelka školy Helena Homolová a dva členové pedagogického sboru, kteří ve škole působí celých 25 let, prof. Ludvík Novotný a prim. MUDr. Antonín Pupík.

Pedagogičtí pracovníci lidové školy umění v Hranicích za vedení ředitelky Miroslavy Kavanové uskutečňují v praxi usnesení ÚV KSČ z července 1973 a snaží se dávat mládeži i z jiných škol vhodnou náplň pro volný čas. Škola navázala v tomto směru kontakt se střední zdravotnickou školou v Hranicích. V Roku české hudby proběhly v domově mládeže střední zdravotnické školy dva tematické večery, věnované vynikajícím osobnostem našeho hudebního života. Na prvním večeru se žákyně seznámily s životem a dílem B. Smetany, druhý večer byl věnován Ant. Dvořákoví. Besedy byly vhodně uspořádány tak, že se posluchačky seznámily s životem a dílem skladatele jak slovem, tak hudbou. Průvodní slovo, které přednesla ředitelka M. Kavanová, bylo doplňováno živou hudbou, kterou ohotně přednesly převážně dlouholeté učitelky lidové školy umění pro pozorné a vnímavé posluchačky. Uznání si zaslouží za svůj výkon při přednesu skladeb A. Dvořáka uč. A. Gardavská, A. Dvořáková, M. Hradilová, L. Heiderová, M. Maslonková, J. Pospíšilová, skladatel R. Heider a uč. St. Borek. Další plánovaný tematický večer má být věnován osobnosti a hudbě Leoše Janáčka.

Dne 11. února t. r. v 18.10 uvádí Československá televize pravidelný měsíční pořad „TAK SE HRAJE U NÁS“. Tentokrát zhlédnou diváci v celé naší vlasti hranický soubor — DECHOVOU SEDMIČKU „POBEČVANKA“ Jednotného klubu pracujících.

Jen pro zajímavost uvádíme, že o POBEČVANKU projevila Čs. televize velký zájem a připravila pro ni již natáčení dalších pořadů, o jejichž termínech vysílání vás budeme včas informovat.

Klub filatelistů 07-19 v Hranicích pořádá pravidelné výměnné schůzky a současně schůzky kroužku mladých filatelistů každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci od 9 hodin dopoledne v klubu důchodců v Hranicích v ulici Na náspech.

V tomto měsíci se budou tedy schůzky konat 9. a 23. února 1975.

PUBLIKACI

prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. PhDr. L. Hosáka a PhDr. B. Indry

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl.)

je možno zakoupit na městském národním výboru, odbor školství a kultury, nebo v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici.

ČSS V HRANICÍCH

Od zahájení Československé spartakiády nás dělí pouze pár měsíců, ale přípravy na ni jsou již v plném proudu od minulého roku.

Nelze vyzvedávat jen nácvik skladeb, který má samozřejmě přednost, ale na druhé straně nesmíme zapomínat i na politickoorganizační zabezpečení Československé spartakiády. Dobrá příprava a zabezpečení ČSS je záležitostí všech našich pracujících, organizační a orgánů ROH a ČSTV.

V Hranicích byl již v září minulého roku ustaven spartakiádní štáb, který zajišťuje v předstihu všechny organizační a technické předpoklady. Pravidelně se schází jednou měsíčně, kde se kontrolují splněné úkoly. Před vystoupením poslední dva měsíce tyto schůzky budou dvakrát měsíčně, podle potřeby i vícekrát. V tomto štábu pracují různé komise jako technická, propagační, komise hromadných vystoupení, dopravní, šatnová, průvodová, pokladní a komise sportovních soutěží. Dále v tomto štábu pracuje hospodář, zdravotník, hlavní pořadatel a další členové štábu i zástupci z okolních jednot a škol. Tento spartakiádní štáb řídí předseda štábu, předseda tělovýchovné jednoty Sigma Hranice.

Celková koncepce okrskové spartakiády, kterou zpracoval spartakiádní štáb, vyvrcholí v Hranicích dne 24. 5. 1975 na stadióně TJ Sigma, na které vystoupí všechny složky v celkovém počtu cvičících 2.800. Polovina cvičenců nacvičuje v hranických školách a TJ, druhá polovina, která v Hranicích vystoupí, jsou cvičenci z okolních tělovýchovných jednot. V Hranicích tak bude tzv. hlavní generálka před okresní spartakiádou, která bude v Přerově 7. a 8. 6. 1975.

Věříme, že si žádný z vás nenechá ujít tuto výjimečnou podívanou a již dnes se máte na co těšit.

Abyste měli představu, jak budou vypadat jednotlivé skladby, uspořádala Tělovýchovná jednota Sigma Hranice, odbor ZRTV, ukázky spartakiádních skladeb v měsíci únoru ve sportovní hale OU, kde vystoupí všechny složky, které nacvičují v Hranicích. Bližší informace se dočtete na plakátech.

Naši snahou bylo a je vás o této významné události co nejvíce informovat, a proto již od příštího čísla budeme vás seznamovat s počty nacvičujících a charakteristikou skladeb.

Vše pro zdar Československé spartakiády!

Mer

TURISTÉ PŘED SPARTAKIÁDOU

Odbor turistiky TJ SIGMA Hranice čítá 185 členů, z nichž je 42 mladých turistů. Hlavní náplní sportovně poznávací činnosti v roce 1974 byly jednodenní túry do Nízkého Jeseníku, do Hostýnských vrchů, na rázovité Valašsko a do Beskyd. Vycházkami za každého počasí přispívá odbor k upevňování zdatnosti mládeže i dospělých. Odbor zajistil v roce 1974 celkem sedmdesát akcí a jeho členové ušli dohromady 23.178 kilometrů různé obtížnosti.

Vzorně zajistili členové turistického odboru TJ Sigma slavnostní zahájení 100 jarních kilometrů 1974 na Potštátě s dosud největší účastí 1.312 turistů, hlavně mládeže. Vzpomínkou na revoluční tradice textilního dělnictva na Potštátě a na první oslavu 1. máje 1891 v okrese splnili turisté politickovýchovné cíle dané KSČ.

V dubnu 1974 provedla skupina vysokohorských turistů velmi obtížný výstup ve sněhu a ledu severozápadní stěnou na Velký Rozsutec a na Poludňové skály.

V červnu 1974 na třetím srazu turistů Severomoravského kraje v Životičích uctili památku životických občanů umučených nacisty. Přečod Beskyd z Velké Čantoryje přes Stožek do Jablunkova po polských hranicích ukázal další krásy Beskyd.

Koncem června 1974 uctili hraniční turisté památku dvaceti partyzánů v Roháčích a deset nejzdatnějších přešlo hřeben Roháčů od Volovce přes Ostrý Roháč, Baníkov, Pachelu a Salatin na Brestovou, což představuje výkon 56 km za jediný

den. V Kvačianské dolině obdivovali horské protěže, které většina viděla ve volné přírodě poprvé.

Po stopách Slovenského národního povstání vedl osmidenní zájezd na střední Slovensko. Prošli jsme nejhezčí rokliny Slovenského ráje, nově otevřenou cestu Prielomem Hornádu i nejkrásnější roklinu Suchou Belou s obřími hrnci, vysokými vodopády a četnými vyvěračkami. Z východní části Nízkých Tater z Venáru přes Tri studny na Královu hoľu jsme pokračovali přes Královu skalu do Švermova. Mořem lesů jsme prošli Muráňskou planinu a prohlédli si hrad Muráň, prošli paryzánské letiště Dlhé Lúky.

5. října 1974 zajistil odbor turistiky TJ Sigma na vrchu Strážě u Hranic velkou vatra jako ohňové poselství Československé spartakiádě 1975.

Nejlepším sportovcem turistického oddílu byl vyhlášen ing. Jaroslav Kopecký, který ušel 1.001 km, vedl 19 akcí jako cvičitel a řídil akci 100 jarních kilometrů. **Nejlepší cvičitelkou byla vyhlášena Jarmila Menyhardová, vedoucí TOM,** která vedla o prázdninách tábor mládeže pod Soláněm. Pod jejím vedením získali mladí turisté okresní putovní pohár v závodech turistické zdatnosti mládeže v Radslavicích. Starší žákyně Jana Hájková a Eva Stoklasová získaly přebornický titul Severomoravského kraje. Mladí turisté odpracovali 98 brigádnických hodin, odevdali 150 kilogramů odpadových surovin, pro lesní zvěř nasbírali 4 centy kaštanů.

Plán činnosti na rok 1975 zajišťuje především spartakiádní akce v rámci TJ SIGMA a okresu. Vyvrcholením bude spartakiádní sraz turistů ve dnech 24. až 30. června 1975 v prostoru Džbán v Praze. Na srpen připravuje turistický odbor autobusový zájezd do Českého ráje a do Jizerských hor. Bohatý program mladých turistů vyvrcholí 14denním putovním táborem po Šumavě a účastí na srazu přátelství.

K.

PROGRAMY KIN

Kino Svět:

- 4.— 6. H L A V A 2 2
Nezvyklý pohled do života amerických vojáků.
Film je mládeži nepřístupný.
- 7.—10. D R S N Ā O K L A H O M A
Film USA, nebezpečná cesta za bohatstvím a láskou.
Film je mládeži nepřístupný.
- 11.—13. E L I X Í R Y Ď Ā B L A
Film ČSSR, přepis romantickomystického románu A. Hoffmana.
Film je mládeži nepřístupný.
- 14.—17. R U D O V L Ā S K A
Finský film. Moderní romance o mládí a lásce.
Film je mládeži nepřístupný.
- 18.—20. N E Z V Y K L Ā S V A T B A
Jugoslávský film o mužích, kteří spojili svůj život se zbraní.
Film je mládeži přístupný.
- 21.—24. Z N A K N E P T U N A
Kanadský film, dramatický zápas v hlubinách oceánu.
Film je mládeži přístupný.
- 25.—26. T E M N Ā Ř E K A
Polský film, uváděný na počest výročí vítězství pracujících. —
Příběh člověka, jehož osud určila poválečná doba.
Film je mládeži nepřístupný.
27. Představení pro členy Klubu přátel sovětského filmu
K D E N E Z V Í T Ě Ž Í S M R T
Filmový záznam noční služby jedné sanitní posádky.

- 28.— 3. 3. M A T A F
Francouzský film z kriminálního podsvětí.
Film je mládeži nepřístupný.

Nedělní představení pro mládež — začátky ve 14.30

9. 2. P O M S T A
Dobrodružný příběh podle J. Londona. — pokračování filmu
„Mořský vlk“
16. 3. Zveřejněno pouze na plakátech.
23. 2. Š T A S T N Ý L U K E
Francouzská kreslená parodie na filmové westerny.
2. 3. K D Y B Y T I S Í C K L A R I N E T Ů
Český hudební film.

Kino OKO:

- 4.— 6. R I N G
Sovětská detektivka. — Neobvyklý způsob odhalení vraha.
Film je mládeži přístupný.
- 7.—10. K I T A Z A H A L E Č I
Film USA s Charlie Chaplinem.
Film je mládeži přístupný.
- 11.—15. U M O D R Ý C H B R A N M Ě S T A
Rumunský film s válečnou tematikou.
Film je mládeži přístupný.
- 14.—17. P O S L E D N Í P L E S N A R O Ž N O V S K É P L O V Á R N Ě
Český film s A. Čunderlíkovou v hlavní roli.
Film je mládeži přístupný.
- 18.—20. P A L E Č E K A O B R
Francouzský kreslený film.
Film je mládeži přístupný.
- 21.—24. D O M O V N Í K
Francouzská filmová satira o tom, kolik pater vede ke kariéře.
Film je mládeži nepřístupný.
- 25.—27. K R U T Ý
Sovětský film o muži, který nevěřil v lásku člověka
Film je mládeži přístupný.
28. 2.—3. 3. S E N K R Ā L Ů
Film USA, drama člověka který žil osobitým způsobem.
Film je mládeži nepřístupný.

Nedělní představení pro děti — začátky v 9 hodin

2. 2. K O C O U R V B O T Ā C H
Japonský kreslený film.
9. 2. P Ř Í P A D L U P Í N E K
Český barevný film.
16. 2. N E V D Ě K S V Ě T E M V L Ā D N E
Pohádka NDR.
23. 2. N O V O R O Č N Í P O H Ā D K A
Barevné pásmo NDR.
2. 3. S K O K A N O V A D O B R O D R U Ž S T V Í
Barevný film USA.

POŘADY KLUBU DŮCHODCŮ V ÚNORU 1975

Začátek všech pořadů v 15 hodin.

2. 2. ZÁJEZD do divadla OS v Olomouci.
Neděle Opereta
PANÍ MARJÁNKA, MATKA PLUKU
Odjezd ve 13 hodin od hotelu Brno.
5. 2. Lékařská přednáška spol. s ČČK:
MUDr. Jar. Zahradník:
CHŘÍPKOVÁ ONEMOCNĚNÍ A SRDEČNÍ INFARKT
Klubovna, Náspy.
12. 2. FILMOVÁ BESEDA
Český film:
TONY, TOBĚ PŘESKOČILO
Sál JKP — přizemí.
19. 2. ZÁMEK a barokní plastiky v Hustopečích nad Bečvou.
Přednáší Marcela Kleckerová, prom. historička, pracovnice Vlasti-
vědného ústavu v Přerově a promítne diapozitivy.
Klubovna, Náspy.
26. 2. Proslov k 27. výročí vítězství československého pracujícího lidu.
Film: ZOCELENÍ
Sál JKP — přizemí.

PROGRAMY V JEDNOTNĚM KLUBU PRACUJÍCÍCH

- Sobota 1. 2. SPOLEČENSKÝ PLES
sál JKP střední zdravotnické školy v Hranicích
20 hodin Hraje taneční orchestr JKP Hranice, řízený
Vítězslavem Tugendliebem
- Úterý 4. 2. Koncert
sál JKP OSTRAVSKÉHO KOMORNÍHO SBORU
19.30 hodin s programem „Hudba čtyř století“
- Sobota 8. 2. Divadelní představení v předplatném
sál JKP J. K. Tyl:
19.30 hodin STRAKONICKÝ DUDÁK
Uvádí Severomoravské divadlo Šumperk
- Středa 12. 2. Divadelní představení pro děti — v předplatném
sál JKP POHÁDKA O ZLATÉ KNIZE
16 hodin Uvádí členové Těšínského divadla
- Sobota 15. 2. Český svaz požární ochrany — místní jednota Hranice
sál JKP pořádá
20 hodin SPOLEČENSKÝ VEČÍREK
Hraje dechová sedmička JKP POBEČVANKA, řídí Jan Kujal

Na březen připravujeme:

Na pondělí 10. března 1975 připravuje Jednotný klub pracujících v rámci oslav Mezinárodního dne žen VELKOU GALLA MÓDNÍ PŘEHLÍDKU, která má název „Móda pod lupou Sherlocka Holmese“. S nejnovějšími modely dámské módy se vám představí manekýnky jednoho z našich největších bavlnářských závodů TEPNA NÁCHOD — nositel Řádu práce. — Naše ženy se tedy mají na co těšit!

ZPĚVÁK JOSEF LAUFER poprvé v Hranicích!

Na sobotu 8. března 1975 zajistil Jednotný klub pracujících vystoupení jednoho z nejpůvodnějších našich zpěváků — JOSEFA LAUFRA!
Vstupenky na uvedené akce si včas zajistěte v předprodeji v kanceláři JKP!

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady: prof. Ludvík Novotný,
Zdeňka Kosová, Oldřich Lukeš, reg. čís. RM 49. — Cena 1 Kčs. — Změna pořadí
uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář města Hranic
vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc,
závod 11, třída Lidových milicí 3.